UOHSX002X5XB

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R047/2010/VZ-12751/2010/310-ASc V Brně dne: 24.8.2010

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 14.4.2010 navrhovatelem -

- **REKUTIVAČNÍ VÝSTAVBA Most, a.s.,** IČ 44569769, se sídlem Antonína Dvořáka 2165, 434 01 Most, jednajícím Ing. Vladimírem Bartošem, CSc., předsedou představenstva

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.3.2010, č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-3235/2010/540/PVé, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Lesy České republiky, s.p., IČ 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68, Hradec Králové, zastoupenému na základě pověření ze dne 20.1.2009 Ing. Janem Ferblem, ředitelem Krajského ředitelství Teplice, učiněných při zadání veřejné zakázky „Zalesnění nelesních půd včetně následné péče“ uveřejněné dne 9.2.2009 za internetové adrese zadavatele www.lesycr.cz, kde dalším účastníkem řízení je vybraný uchazeč:

- **Ervín Tuháček**, IČ 65082818, s místem podnikání Hraničářská 4569, 430 03 Chomutov,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.3.2010, č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-3235/2010/540/PVé

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 30.3.2009 návrh navrhovatele **REKUTIVAČNÍ VÝSTAVBA Most, a.s.,** IČ 44569769, se sídlem Antonína Dvořáka 2165, 434 01 Most, jednajícího Ing. Vladimírem Bartošem, CSc., předsedou představenstva (dále jen „navrhovatel“) na přezkoumání úkonů zadavatele Lesy České republiky, s.p., IČ 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68, Hradec Králové, zastoupeného na základě pověření ze dne 20.1.2009 Ing. Janem Ferblem, ředitelem Krajského ředitelství Teplice (dále jen „zadavatel“) ve veřejné zakázce „Zalesnění nelesních půd včetně následné péče“ uveřejněné dne 9.2.2009 za internetové adrese zadavatele www.lesycr.cz a na vydání předběžného opatření.

2. Dnem 30.3.2009, kdy Úřad obdržel uvedený návrh, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení ve věci přezkoumávání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel návrh dne 27.3.2009. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům, kterými jsou dle ust. § 116 zákona zadavatel, navrhovatel a vybraný uchazeč dopisem č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-4494/2009/540/PVé ze dne 15.4.2009. Usnesením č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-4494/2009/540/PVé ze dne 15.4.2009 Úřad účastníkům řízení stanovil lhůty, ve kterých byli oprávněni vyjádřit své stanovisko v řízení.

3. Rozhodnutím č.j. ÚOHS-S82/2009/VZ-4500/2009/540/PVé ze dne 15.4.2009 Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření. Proti tomuto rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel dne 28.4.2009 rozklad. O tomto rozkladu navrhovatele bylo rozhodnuto rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. R53/2009/VZ-12254/200/310/Jhr ze dne 23.9.2009, kterým bylo napadené prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

4. Z dokumentace k veřejné zakázce, kterou obdržel dne 14.4.2009, Úřad zjistil následující skutečnosti. Zadavatel uveřejnil dne 9.2.2009 na své internetové adrese www.lesycr.cz výzvu

k podání nabídek a k prokázání kvalifikace v rámci veřejné zakázky „Zalesnění nelesních půd včetně následné péče“. Současně se zveřejněním na uvedené internetové adrese zadavatele byla tato výzva rovněž odeslána 3 dodavatelům. V této výzvě zadavatel mj. uvedl, že se jedná o zakázku malého rozsahu, tj. do 2 mil. Kč. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem 9 nabídek. Z protokolu komise ze dne 25.2.2009 Úřad zjistil, že z důvodu nesplnění podmínek v zadávací dokumentaci zadavatel vyřadil dvě z podaných nabídek. Dne 3.3.2009 doručil zadavatel navrhovateli oznámení o vyloučení jeho nabídky. Vyloučení nabídky zadavatel odůvodnil tím, že navrhovatel nedoložil doklad o oprávnění k podnikání ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Zadavatel dále na základě hodnocení nabídek rozhodl o výběru nejvýhodnější nabídky Ervína Tuháčka, IČ 65082818, s místem podnikání Hraničářská 4569, 430 03 Chomutov (dále jen „vybraný uchazeč“).

5. Dne 9.3.2009 doručil navrhovatel zadavateli námitky proti svému vyloučení. K podaným námitkám podal zadavatel navrhovateli písemné vyjádření v němž uvádí, že se v daném případě jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu a s ohledem na to se námitkami navrhovatele nebude zabývat. Dne 25.3.2009 podal navrhovatel Úřadu návrh na přezkoumání úkonů zadavatele ve výše uvedeném zadávacím řízení.

6. Z návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele a na vydání předběžného opatření podaného navrhovatelem dne 25.3.2009 a doručeného zadavateli 27.3.2009 a Úřadu dne 30.3.2009 Úřad zjistil následující skutečnosti. Navrhovatel v návrhu uvedl, že jeho vyloučení bylo v rozporu se zákonem, neboť navrhovatel požadavky zadavatele na doložení oprávnění k podnikání ve vztahu k veřejné zakázce splnil, když doložil aktuální výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů. Dále navrhovatel uvedl, že zadavatel se při zadávání předmětné veřejné zakázky rozhodl postupovat jako u podlimitní veřejné zakázky a proto byly dle názoru navrhovatele námitky proti postupu zadavatele přípustné. Na základě těchto tvrzených pochybení zadavatele navrhl navrhovatel vydání předběžného opatření a následně zrušení celého zadávacího řízení.

7. K návrhu navrhovatele se zadavatel písemně vyjádřil svým vyjádřením ze dne 14.4.2009 v němž uvedl, že předmětnou zakázku zadával jako zakázku malého rozsahu a nikoliv jako podlimitní veřejnou zakázku, jak navrhovatel ve svém návrhu uvedl. Dále uvedl, že institut námitek proti postupu zadavatele dle ust. § 110 zákona se u zakázek malého rozsahu nepoužije. Zadavatel pak uzavřel že návrh navrhovatele považuje za neopodstatněný a je toho názoru, že Úřad není věcně příslušný k rozhodnutí o tomto návrhu a navrhl zahájené správní řízení z tohoto důvodu zastavit.

8. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 17.6.2009 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-7570/2009/540/PVé, kterým ve věci samé rozhodl tak, že řízení dle ust. § 114 odst. 3 správního řádu zastavil.

9. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí Úřad uvedl, že ve věci není věcně příslušným, přičemž odkázal na ust. § 7 odst. 1 a 3, § 12 odst. 3, § 18 odst. 3, § 6, § 120 odst. 1 písm. a), § 17 písm. l) a m), § 114 odst. 3 zákona. Na základě těchto zákonných ustanovení Úřad

konstatoval, že se v daném případě jednalo o zakázku malého rozsahu, kdy Úřad není věcně příslušný k jejímu přezkumu, resp. k rozhodnutí o návrhu.

10. Dne 7.7.2009 obdržel Úřad rozklad navrhovatele proti prvostupňovému rozhodnutí. V tomto rozkladu navrhovatel uvedl, že Úřad pochybil, když vyslovil svou věcnou nepříslušnost pouze na základě restriktivního jazykového výkladu zákona a zcela opomenul výklad teleologický. K tomu navrhovatel uvedl, že i v případě, že zadavatel provádí výběr dodavatele mimo režim zákona o veřejných zakázkách, jedná se stále o veřejné zadávání. Z toho navrhovatel dovodil, že přezkumné pravomoci Úřadu podléhají i zakázky malého rozsahu, neboť i v tomto případě se jedná o zadávání veřejné zakázky. Závěrem navrhovatel poukázal na povinnost České republiky naplňovat i v oblasti veřejného zadávání požadavky stanovené Evropskou unií přičemž uzavřel, že kompetenci pro přezkum nelze podmiňovat splněním finančního limitu.

11. O tomto prvním rozkladu navrhovatele rozhodl předseda Úřadu rozhodnutím č.j. ÚOHS-R101/2009/VZ-116161/2009/310-Asc ze dne 8.12.2009, kterým napadené rozhodnutí zrušil a vrátil Úřadu k novému projednání. V odůvodnění tohoto svého rozhodnutí vyslovil rovněž předseda Úřadu závazný právní názor, že Úřad by měl po novém projednání věci přistoupit k zastavení řízení z jiného procesního důvodu, konkrétně skutečnosti, že návrh nebyl podán oprávněnou osobou.

12. Dne 15.2.2010 obdržel Úřad další vyjádření zadavatele v němž zadavatel uvedl, že se plně ztotožňuje se závěrem uvedeným v rozhodnutí č.j. ÚOHS-R101/2009/VZ-116161/2009/310-Asc ze dne 8.12.2009 a dále dodal, že v daném případě se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu a navrhovatel tak nebyl oprávněn k podání námitek a tím následně ani návrhu. Vzhledem k tomu zadavatel navrhl, aby Úřad předmětné správní řízení zastavil.

II. Napadené rozhodnutí

13. Poté, co Úřad na základě ust. § 112 a násl. zákona věc přezkoumal a posoudil ve všech vzájemných souvislostech a poté, co vzal na vědomí závazný právní názor předsedy Úřadu vyjádřený v druhostuňovém rozhodnutí č.j. ÚOHS-R101/2009/VZ-116161/2009/310-Asc ze dne 8.12.2009 a přezkoumal všechny rozhodné skutečnosti, vydal Úřad dne 31.3.2010 nové prvostupňové rozhodnutí ve věci samé č.j. ÚOHS-S82/2009/VZ-3235/2010/540/PVé, kterým zahájené správní řízení zastavil.

14. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad uvedl, že splňuje-li zakázka znaky uvedené v ust. § 7 zákona, pak je veřejnou zakázkou, a to bez ohledu na výši její předpokládané hodnoty. K tomu Úřad uvedl, že předmětná zakázka byla pro výši své předpokládané hodnoty veřejnou zakázkou podlimitní dle ust. § 12 odst. 3 zákona, přičemž dle ust. § 18 odst. 3 zákona není zadavatel povinen zadávat tyto zakázky postupem podle zákona o veřejných zakázkách. Zadavatel však musí dodržet zásady uvedené v ust. § 6 zákona.

15. Dále Úřad s odkazem na ust. § 110 odst. 1 zákona uvedl, že námitky je možno podávat proti úkonům zadavatele v řízení při zadávání podlimitních a nadlimitních veřejných zakázek a v soutěži o návrh. Formální náležitosti námitek jsou uvedeny v ust. § 110 odst. 5 zákona.

16. Dále Úřad uvedl, že podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem je předchozí podání námitek oprávněnou osobou. S ohledem na skutečnost, že proti úkonům zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu nejsou námitky dle ust. § 110 odst. 1 zákona a contrario přípustné, nelze navrhovatele považovat za osobu, která řádně podala námitky. V důsledku toho tak navrhovatel není v daném případě osobou oprávněnou podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele.

17. Úřad pak uzavřel, že vzhledem k tomu, že návrh nebyl podán oprávněnou osobou, správní řízení zastavil.

III. Námitky rozkladu

18. Dne 14.4.2010 obdržel Úřad rozklad navrhovatele ze dne 12.4.2010. Rozkladem navrhovatel napadal prvostupňové rozhodnutí č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-3235/2010/540/PVé v celém jeho rozsahu a to z důvodů, které již uvedl ve svém rozkladu ze dne 7.7.2009, který směřoval proti rozhodnutí Úřadu č.j. č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-7570/2009/540/PVé ze dne 17.6.2009.

19. Navrhovatel zejména uvedl, že názory Úřadu vyjádřené ve všech dosavadních rozhodnutích v předmětném řízení jsou nekonzistentní a směřují pouze ke snaze řízení z jakéhokoliv důvodu zastavit a vyhnout se tak nutnosti se věcí zabývat. Následně navrhovatel uvedl, že právní názor Úřadu vyjádřený v napadeném rozhodnutí se opírá výhradně o striktní jazykový výklad zákona, přičemž zcela opomíjí výklad teleologický, tedy zejména celkový kontext a účel zákona v rámci právního řádu České republiky a Evropské unie.

20. Navrhovatel dále opětovně zdůraznil, že i v případě zadávání veřejných zakázek malého rozsahu je zadavatel povinen postupovat dle zásad uvedených v ust. § 6 zákona a dále, že i zakázka malého rozsahu je veřejnou zakázkou, přičemž odkázal na vybraná ustanovení důvodové zprávy k zákonu. Navrhovatel pak uvedl, že i výběr dodavatele pro veřejnou zakázku malého rozsahu je zadáváním ve smyslu zákona o veřejných zakázkách, přičemž Úřad v napadeném rozhodnutí tuto skutečnost nezohlednil. Z toho navrhovatel dovodil, že v dané věci je založena pravomoc Úřadu, přičemž odkázal na ust. § 112 odst. 1 zákona.

21. Na závěr svého rozkladu pak navrhovatel připojil úvahu o povaze veřejného zadávání, přičemž zdůraznil, že i zakázky malého rozsahu jsou hrazeny z veřejných zdrojů a stát tak nemůže zcela rezignovat na kontrolu nad jejich zadáváním. V této souvislosti navrhovatel opětovně zdůraznil komunitární rozměr veřejného zadávání a uvedl, že výklad zákona zastávaný napadeným rozhodnutím je v rozporu se závazky České republiky, které jí plynou z jejího členství v Evropské unii. Dle názoru zadavatele je pravomoc Úřadu jasně dána, přičemž zcela určitě zahrnuje i přezkum postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu. Navrhovatel se domnívá, že Úřad svým postupem svévolně a v rozporu se zákonem a principy správního práva omezuje výkon svou působnost danou zákonem, což je dle jeho názoru v rozporu s principy právního státu a Listinou základních práv a svobod.

Závěr rozkladu

22. S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí Úřadu zrušil popřípadě změnil.

IV. Řízení o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury, a proto v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) předložil své rozhodnutí se spisovým materiálem rozkladové komisi.

24. Dne 27.4.2010 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele**. V tomto svém vyjádření odkazuje zadavatel na svá předchozí vyjádření ve věci s tím, že navrhovatel není osobou oprávněnou podat návrh na přezkum úkonů zadavatele. Zadavatel dále navrhl, aby předseda Úřadu svým rozhodnutím napadené rozhodnutí potvrdil.**

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

26. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S82/2009/VZ-3235/2010/540/PVé ze dne 31.3.2010 rozhodl o zastavení řízení, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

27. Úvodem považuji za nutné uvést, že se v dané věci jedná již o druhé druhostupňové rozhodnutí. Ve věci jsem již na základě rozkladu navrhovatele ze dne 7.7.2009 rozhodoval svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-R101/2009/VZ-116161/2009/310-Asc ze dne 8.12.2009. V tomto rozhodnutí jsem rovněž vyslovil právní názor, kterým byl Úřad při opětovném projednání věci v prvním stupni vázán. S ohledem na skutečnost, že napadené prvostupňové rozhodnutí Úřadu je ve shodě s mým předchozím rozhodnutím ve věci a dále s ohledem na skutečnost, že ani navrhovatel ve svém rozkladu neuvádí žádné zcela nové skutečnosti, rozhodl jsem se setrvat na svém stanovisku vyjádřeném v mém rozhodnutí č.j. ÚOHS-R101/2009/VZ-116161/2009/310-Asc ze dne 8.12.2009. K jednotlivým námitkám rozkladu uvádím následující.

28. Navrhovatel ve svém rozkladu uvádí, že dle ust. § 114 odst. 1 je možno návrh podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v ust. § 6 zákona. Navrhovatel z toho i s odkazem na ust. § 18 odst. 3 zákona dovozuje, že návrh lze podat i proti úkonům zadavatele při zadávání zakázky malého rozsahu. K této námitce navrhovatele uvádím následující. Je pravdou, že ust. § 114 odst. 1 uvádí, že návrh lze podat k přezkumu všech rozhodnutí zadavatele. Toto ustanovení zákona je však nutno vykládat v souladu s dalšími předmětnými ustanoveními téhož zákona, stejně jako se zákonem jako celkem. V této souvislosti je třeba uvést, že ust. § 114 odst. 1 je v zákoně zařazeno do Hlavy I Části páté zákona nazvané „Ochrana proti nesprávnému postupu zadavatele“. Samotný institut návrhu k přezkoumání úkonů zadavatele je tak třeba vykládat zejména ve vazbě na ostatní způsoby ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele. Z kontextu ustanovení § 114 odst. 1 zákona, který je dán zejména dalšími odstavci téhož ustanovení (odst. 3, 4 a 5), jasně vyplývá, že návrh lze podat pouze tehdy, pokud navrhovatel dříve řádně podal námitky. Ustanovení § 110 odst. 1 zákona pak taxativním způsobem vymezuje, kdy je možno námitky podat. S ohledem na skutečnost, že návrh k přezkumu úkonů zadavatele je koncipován jako institut navazující na námitky proti tomuto postupu, je možno jej podat pouze tehdy, pokud byly dříve řádně podány námitky. V daném případě se tedy ztotožňuji s napadeným rozhodnutím Úřadu, stejně jako se svým předcházejícím rozhodnutím o rozkladu.

29. K námitce navrhovatele, že výklad zákona zaujatý Úřadem v napadeném rozhodnutí je evidentně v rozporu se zásadami právního státu a Listinou základních práv a svobod, neboť by dle něj vynutitelnost práva začínala až od určitého finančního limitu, uvádím následující. Úřad vykonává své pravomoci dle ust. § 112 zákona, tj. dohled nad dodržováním zákona, dvěma způsoby. Dle ust. § 113 zákona zahajuje Úřad řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na písemný návrh stěžovatele dle ust. § 114 zákona či z moci úřední na základě vlastního uvážení. Omezení plynoucí z ust. § 114, tedy nemožnosti podat námitky potažmo návrh na přezkum úkonů zadavatele při zadávání zakázek malého rozsahu, tedy samo o sobě neznamená, že Úřad nemá pravomoc dohlížet nad dodržováním zákona při zadávání těchto zakázek, či dokonce to, že stát na vynutitelnost práva při zadávání těchto zakázek rezignoval. Dohled nad dodržováním zákona (resp. zásad uvedených v ust. § 6 zákona) při zadávání těchto zakázek vykonává Úřad v rámci své pravomoci stanovené ust. § 112 zákona z úřední povinnosti, a to i na základě podnětů obdržených od dodavatelů a ostatní veřejnosti. V takovém případě Úřad postupuje dle ust. § 46 správního řádu. Shledá-li to Úřad účelným, zahájí dle ust. § 113 zákona řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední. Omezení spočívající v nemožnosti podat námitky a následně návrh dle ust. § 114 odst. 1 u zakázek malého rozsahu je dáno ekonomií dohledu nad dodržováním zákona. Zákon vychází z předpokladu, že u zakázek malého rozsahu není účelné rozhodovat vždy formalizovaným postupem správního řízení, ale pro zajištění dohledu nad dodržováním zákona postačuje, aby Úřad na základě neformálního podnětu či informací získaných z vlastní činnosti sám rozhodl o tom, zda správní řízení zahájí, či nikoliv. Nemožnost zahájit řízení na návrh stěžovatele tedy není možno zaměňovat za nedostatek vynutitelnosti práva v daném segmentu veřejného zadávání, stejně tak, jako případná možnost (resp. povinnost) řízení na návrh zahájit sama osobě není zárukou této vynutitelnosti.

30. Důvodem zastavení správního řízení je nesplnění formálních náležitostí, které zákon pro jeho zahájení předpokládá, neboť návrh na zahájení správního řízení nebyl podán oprávněnou osobou. Na základě skutečností doposud v řízení zjištěných jsem rovněž neshledal důvody, pro něž by mělo být řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno z moci úřední.

Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

- **REKUTIVAČNÍ VÝSTAVBA Most, a.s.,** Antonína Dvořáka 2165, 434 01 Most**,**
- Mgr. Bohuslav Hubálek, advokát, se sídlem Těšnov, 1/1059, 110 00 Praha 1,
- Ervín Tuháček, Hraničářská 4569, 430 03 Chomutov

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy